

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1137

29.12.2024 (135)

Виховання злого генія

Герхард Лаук

Частина 3

На якій я планеті?

Коли світ почав божеволіти в 1960-х роках, я поставив собі одне просте запитання: *На якій планеті я перебуваю?*

Багато людей, включаючи друзів і родичів, робили те ж саме в ті дні.

Я не довіряв мейнстрімним партіям і традиційним підходам. У пошуках відповідей я почав читати найрізноманітнішу літературу. Дещо я ненавидів. Дещо любив. Ще в молодших класах середньої школи я знайшов відповіді на свої запитання. Протягом наступних кількох років я навіть навернув деяких родичів. Я не наважуюсь назвати це "новою вірою", тому що ми роками вірили в одні й ті ж основні ідеї, навіть не знаючи про це. Принаймні, не за назвою. Це не була ні "релігія", ні "ідеологія" у звичному розумінні. Це був "світогляд".

Цей процес "навернення" або "прозріння" вже описаний іншими людьми. Як лідери, так і рядові. Я не буду обтяжувати себе повторенням. В основному, я адміністратор, організатор, аналітик і стратег. Не письменник, не теоретик і не ідеолог.

Тим не менш, я пам'ятаю дискусію з Джорджем і Марком про відносні переваги "здорового інстинкту" та "здорового глузду", коли йдеться про вибір основної політичної філософії. Мій висновок: Обидва варіанти хороші. Але найкраще їх поєднання.

Марк допоміг обрати назву нашої газети - *NS Kampfruf*. Він пишався тим, що провів кілька тижнів в одній в'язниці з Гітлером! Його заарештували за те, що він розклеював наклейки НСДАП/АО.

Мій батько і наставник "FW"

У 1940-х роках мій батько закінчив коледж, отримавши диплом інженера. Невдовзі його взяли на роботу у велику виробничу компанію. Згодом він здобув ще одну освіту.

Під час війни він дуже багато працював. Мама казала, що майже не бачила його. Але я думаю, що вона трохи перебільшила. Зрештою, вона народила дітей під час війни... З іншого боку, мій батько жартував, що дідусь якось запитав бабусю, чому діти перестали народжуватися після того, як він купив холодильник і позбувся морозильної камери.

У 1950-х роках компанія підвищила його до керівника відділу досліджень далекого радіусу дії. Я пам'ятаю, як у дитинстві відвідав його завод. Моє перше враження було таким: *Боже, тато має КРАСИВУ СЕКРЕТАРЮ. Цікаво, чи знає про це мама!*

Він показав мені один з нових продуктів, який допоміг розробити. Цей продукт і сьогодні широко використовується. Щоразу, коли я бачу його, я згадую свого батька.

Мій батько виявився настільки цінним для компанії, що вона вирішила інвестувати в розвиток його навичок. Вона найняла кількох найкращих математиків країни, які займалися з ним індивідуально. Зрештою, його знання зросли до рівня доктора філософії з математики, хоча він не мав офіційної математичної освіти.

Роками пізніше вчителька математики в середній школі сказала нам запитати наших батьків, наскільки добре вони знають математику. Справедливо чи ні, але я сприйняв це як допит. Тож я попросив батька бути ретельним. Він перерахував понад *двадцять* різних видів математики, які він вивчав. Про деякі з них вчитель математики *навіть ніколи не чув!*

У 1960-х роках Ф.В. вирішив зайнятися викладацькою діяльністю. Він сказав, що був стурбований зниженням якості підготовки студентів-інженерів у країні. Тож він став професором інженерії в державному університеті.

Звичайно, це означало *велике скорочення зарплати*. Але він, здається, не заперечував.

Коли ми переїхали в наш новий будинок на самому краю "міста", я був шокований і розчарований. Наш новий будинок був дуже скромним у

порівнянні з нашим старим заміським маєтком. Але я промовчала.

ФВ створив і викладав дуже особливий курс. Він був розроблений для того, щоб дати студентам *практичний досвід у сфері промислового інжинірингу*.

Відвідуючи невеликі виробничі фірми в цьому районі, він зробив їм пропозицію, від якої вони навряд чи змогли відмовитися. *Нехай мої студенти СПРОБУЮТЬ вирішити ваші інженерні проблеми. Якщо їм це не вдасться, я приїду в кінці семестру і вирішу їх БЕЗКОШТОВНО."*

І це саме те, що він зробив!

Результатом стало багато щасливих бізнесменів. Деякі з них надіслали похвальні листи до університету. Крім того, навіть через роки він отримував листи від колишніх студентів, які висловлювали свою вдячність. Один з них писав, що на цьому курсі він дізнався більше, ніж на *всіх інших курсах разом узятих*.

Це також дало йому уявлення про загальну природу цих фірм.

Зазвичай такі компанії починаються з двох людей. Один добре розбирається в технологіях. Інший - в бізнесі. У міру того, як їхня компанія зростає, вона врешті-решт досягає точки, коли їм потрібна допомога ззовні.

Тоді мій батько надавав *інженерну* допомогу. Через багато років я вже допомагав у *бізнесі*.

Він також зробив ще одне спостереження:

Інженерам і бізнесменам важко спілкуватися один з одним. Вони розмовляють різними мовами. Крім того, найкращі студенти-інженери не вміють писати та виступати публічно.

Через роки я помітив, що комп'ютерні спеціалісти та бізнесмени часто стикаються з однією і тією ж проблемою.

Тому він закликав своїх студентів приєднатися до групи під назвою "*Тамада*," яка розвивала навички публічних виступів. Він і сам приєднався до нього.

FW мав репутацію дуже жорсткого, але водночас і дуже справедливого.

Наприклад: Його студентам було наказано ідентифікувати свої документи *тільки за номером соціального страхування*. Не іменами. Він не хотів знати їхні імена під час виставлення оцінок. Лише пізніше, коли він виставляв оцінки, він дізнався про це. Це був його спосіб запобігти будь-якій, навіть ненавмисній чи підсвідомій, упередженості.

Його студенти мали приказку про його щотижневі вікторини з десяти запитань:

Якщо ви хороший учень, то зможете відповісти на перші три запитання. Якщо ти геній, ти можеш розібратися з наступними трьома. Але тільки

Бог і професор FW знають відповіді на останні чотири!

Коли він назвав мені одну з цих "останніх чотирьох", я швидко зрозумів відповідь. На відміну від батька, я не маю схильності до механіки та технологій. Але я успадкував його аналітичний розум і вміння вирішувати проблеми. Незважаючи на те, що ми працювали в різних сферах, ми думали багато в чому схоже. ФВ часто говорив, що ми застосовуємо одні й ті ж принципи до різних сфер. Ми просто називали їх по-різному.

Найкращі студенти любили його, а найгірші ненавиділи.

Один з його студентів був *буквально генієм*, коли мова йшла про інженерію. Мій батько займався з ним один на один. Безкоштовно. Посміхаючись, він розповідав мені: *Вчити його було радістю. Його розум вбирав знання, як губка. За один тиждень він вивчав більше, ніж середньостатистичний студент за півроку.*

Згодом ФВ залишив викладацьку діяльність і заснував власну інженерно-консалтингову фірму. Я отримав вражаючу посаду в корпорації, але насправді я був лише керівником.

Протягом наступних кількох років ФВ отримував ліцензію інженера у все більшій кількості штатів. Коли він складав інженерний іспит у штаті Нью-Йорк, вони зажадали побачити його свідоцтво про народження, щоб довести, що він є громадянином США. *Його результат був настільки високим, що вони не могли повірити, що він отримав освіту в США!*

Машини

У мого батька завжди було щонайменше п'ять машин. Він купував великі старі "Б'юїки", ремонтував їх і їздив на них, поки щось серйозно не ламалося. Наприклад, двигун або трансмісія. Тоді він розбирав їх на запчастини. Він був настільки ретельним, що продавці на звалищі іноді хотіли, щоб він заплатив їм за те, щоб вони їх відбуксировали. А не навпаки.

Одного разу він отримав 95 доларів від страхової компанії, тому що інший хлопець вм'яв йому крило. А машина коштувала лише \$100!

Оскільки я був наймолодшим і найменш кваліфікованим, мені доручали нудну роботу. Наприклад, обертати шини або викручувати свічки запалювання. Або просто сидіти і нудьгувати, передаючи йому інструменти. Можливо, це одна з причин, чому я ніколи не цікавився механікою.

Одного разу сусідська коза прийшла допомогти. Але у неї був прихований мотив. Коза любила тютюн. Вона намагалася вкрасти кисет з тютюном з кишені мого батька, коли він працював під машиною.

Одного разу ми повернулися додому і побачили довгу дерев'яну жердину біля задніх дверей. Сестра пояснила, що він їй потрібен, щоб відгородитися від кози. Коли вона вийшла, щоб занести білизну з лінії, вона спробувала її вдарити!

Одного разу я опустився на четвереньки і зіткнувся головою з цією козою. Потім я підняв голову. Ми з цапом якусь мить дивилися одне на одного. Потім коза розвернулася і побігла геть. До цього дня я не знаю, чи це була моя тверда голова, чи моє обличчя змусило її так вчинити.

У підлітковому віці у мене не було власної машини. Вона мені не була потрібна.

Більшість автомобілів, які я позичав у своєму житті, були побудовані в 1970-х роках. найдешевша коштувала 500 доларів. найдорожча - \$1,500. "Найгірша" машина, яку я коли-небудь купував, коштувала 700 доларів і прослужила мені лише три роки. Вона належала старшокласнику. Його батьки купили йому нову машину як подарунок на випускний. Моїми двома улюбленими автомобілями були Buick Electra Limited 1975 року випуску. Один коштував 895 доларів і прослужив мені десять років. Друг прокоментував: *Це не автомобіль. Це авіаносець!*

Моя найкумедніша покупка автомобіля відбувалася так. Ми з тестем поїхали разом, а дружина залишилася вдома. Ми вели переговори з приватним власником трьома мовами. Коли ми повернулися додому, єдиним питанням моєї дружини було *Якого кольору машина?* Ніхто з нас не пам'ятав колір автомобіля, який ми придбали лише годину тому! Це змусило її нервувати. Але коли вона побачила машину, то була дуже задоволена.

Мій колега по роботі мав подібний досвід зі своєю дружиною. Коли він запитав її, яку машину вона хоче, вона відповіла: *синю!*

Протягом наступних кількох років вона потрапила в близько десяти незначних аварій на цьому Buick Regal 1975 року випуску. Дві в один і той же день! Вдруге вона зачепила бамперами поліцейську машину перед поліцейською дільницею. Я був настільки розлючений, що відмовився йти їй допомагати. Замість мене поїхав її батько.

Я був підлітковим супервізором... НЕ перевертень

Щоліта я працював на заводі, щоб заробити гроші на навчання та книжки. Коли я був ще підлітком, мене підвищили до керівної посади, і в моєму підпорядкуванні була бригада з семи чоловік. Я був наймолодшим серед них.

Як я отримав це підвищення?

Ось така історія.

Фабрика щойно запустила новий продукт. Спочатку виробництво було розпорошене по різних відділах. Кожен з цих відділів був схильний розглядати новий продукт як відволікання від своєї основної роботи. Частина, призначена для них, відводили набік.

Це була моя третя робота на заводі. Коли я відзвітувала своєму старому керівнику, він повів мене в іншу частину заводу. Вона була так далеко від його відділу, що ми навіть не могли її побачити! Я приєднався до двох робітників, які вже збирали компоненти.

Нічого особистого. Тим не менш, мене заслали. Призначили працювати над цим клятим новим продуктом. Поза полем зору.

Він рідко навідувався до нас. Або був поруч, коли нам потрібна була допомога... Навіть коли ми благали дати нам ще деталей, бо вони закінчилися і робота зупинилася!

Одного разу молодий інженер, новачок у заводських процедурах, люб'язно запропонував нам свою допомогу. Він пішов на склад і приніс деякі деталі. Нікому нічого не сказавши і не оформивши жодних документів.

Тож ми звернулися до нього і в майбутньому. Хтось у фронт-офісі врешті-решт дізнався, чим він займається. Його вигнали.

Зокрема, один менеджер з фронт-офісу проходив повз і ставив мені запитання. Я відповідав, як міг. Це траплялося кілька разів.

Лише через кілька тижнів після того, як я почав працювати, він підійшов до мене і сказав, що мене підвищили. *Ти єдина людина, яка знає про те, що тут відбувається!*

Це стало для мене несподіванкою. Звичайно, я був задоволений.

Незабаром виробництво цього продукту було консолідовано в одній зоні. Над приблизно тридцятьма людьми було призначено керівника вищого рівня. У військовій термінології він був еквівалентом лейтенанта, який командував взводом, а я був сержантом, який очолював відділення.

Але була ще одна маленька проблема.

Продукти не працювали! Рівень браку становив близько 50%!

Ніхто не міг зрозуміти, чому. У відчаї той самий фронт-офіс-менеджер запитав мене, що я думаю.

Я зробив спостереження і запропонував теорію. Він попросив когось принести необхідне обладнання, щоб перевірити її. (Я не знав, як ним користуватися, а він знав.) Таємниця була розгадана. Відсоток браку різко знизився. Очевидно, що ми вирішили принаймні частину проблеми.

Але відсоток відмов *все ще* був занадто високим. Ми з менеджером кілька

хвилин обговорювали цю проблему. Потім я запропонував іншу теорію. Він подумав, що вона має сенс, і ми повинні її перевірити.

Він приніс *ще більш складне обладнання* - цього разу нам довелося залучити *техніка*, який пройшов *навчання в коледжі і знав, як ним користуватися*, - і перевірів мою теорію. Мої підозри підтвердилися!

Технічний персонал і навіть повноцінні інженери *тижнями* потіли кров'ю над цією проблемою. А я знайшов рішення за лічені хвилини.

Тоді я списав це на поєднання здорового глузду та удачі. Тоді мені не спадало на думку, що тут може бути щось більше.

Відтоді цей технік і його обладнання стали невід'ємною частиною виробничої лінії. Він завжди перевіряв "проблемну дитину" на наявність невидимого дефекту перед складанням. Рівень браку знизився до прийняттого мінімуму.

Питання: *Як дев'ятнадцятирічний хлопець - без жодної технічної підготовки - міг вирішити ТЕХНІЧНУ проблему, яку ніхто інший не міг вирішити?*

Відповідь: *Спостереження, аналіз і старий добрий здоровий глузд!*

Цю фабрику заснував чоловік, який був *геніальним винахідником*. Він розпочав свій бізнес у *батьківському гаражі, коли ще навчався у школі!*

Його винахідницький геній можна порівняти лише з тупістю його родичів у фронт-офісі, - коментує інший працівник.

На жаль, коли він розширив завод для виробництва нового продукту, він перенапружився. Коли цей продукт раптово став застарілим через черговий технологічний прогрес, компанія збанкрутувала. Завод закритися. Працівників звільнили. Місцеві жителі проклинали його. І він виїхав зі штату.

На той час я вже перейшов до інших занять.

Я починаю писати

Ще будучи підлітком, мої перші статті (окрім вірша у шкільній газеті) почали з'являтися у виданнях некомерційних організацій.

Спочатку я просто передплачував кілька періодичних видань як у США, так і в Європі. Серед них були "*Голос Федерації*," "*Німецька Америка*," "*Нація Європа*," "*Mut Magazine*," "*Deutsche Nachrichten*," "*Deutsche Wochenzeitung*," "*Deutsche National- und Soldatenzeitung*" та інші.

Але незабаром я почав надсилати до редакції листи, а згодом і статті.

Одне есе, яке я подав на конкурс для молодих авторів, пройшло до півфіналу. Його опублікували разом з іншими півфіналістами в журналі-

спонсорі "*Нація Європа*."

Цей журнал був дуже "високочолий". У ньому публікувалися статті багатьох видатних людей. Очевидно, я привернув до себе певну увагу в потрібних колах, тому що отримав листи - і навіть запрошення відвідати - від деяких з них. Деякі з них походили від відставних *високопоставлених урядовців, науковців та високопоставлених військових офіцерів*.

Коли я був ще підлітком, мене запросили виступити на міжнародній конференції в Європі, і я зробив це, а саме на першому *Національному європейському молодіжному конгресі (Nationaleuropäischer Jugendkongress)*. Я чудово провів час і познайомився з багатьма цікавими людьми.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION
September 1973

Der Kampf geht weiter !

Nahrungsfür die Kämpfer der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Mehrheit von Staatsmacht, Vorkriegs-, Vorkriegs- und Vorkriegs haben nicht amgerückt, die Kameraden können heute wieder halb geliebten Führer Adolf Hitler an der Spitze sein.

Alle Nationalsozialisten und sonstige erfahrene Kämpfer und Kampfgewinn haben Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erfüllung unserer weisen Väter.

Die Bewegung ist eine solche geworden, aber die Größe des heutigen Volkes ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die nationalsozialistische Bewegung ist eine solche, die "Volkswort" - gegen alle weißen Väter (?) - zu bringen. Keine Mitleid und Einseitigkeit, Überforderung und Konzentration.

Ob "legal" oder "illegal", ob im "Wahlkampf" oder im "Kampfbau", ob zur Propagandaarbeit herbeigeführt oder auf einem beliebigen Gelände der Idee Nationalsozialismus ist unser Pflicht!

Hilf Hitler!
Gerdhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org
#1005 19.04.2022 (137)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Преден доклад
Интервю с Моли
Трета част

NSK: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и идеология.

Моли, каквите мислене си за идеологията на тези теми и политиката.

Моли: Очаквам се да обяснявам фотографирала, но най-важното съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армения на "чуждестранно" (www.moltingfilm.com) (truth.be). Това съм на 21 страници, а имам още толкова много за пренеие. Изучаването на Историята сиотнава война и абсолютно много поле от информация. Търсен информация за едно нещо и откриване още две неща, което трябва да прочетете. Чувствате се малко като архивист, който открива

the NEW ORDER
Number 179 (1973) Founded 1973 April 26, 2019 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gerdhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Dietrich Klumpp
FÜR DANMARK! MOD BOLSEWISM!

Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Hitlers Fettes Buch
The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Hitler in Italy

English / German Russian / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Polish - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info